

6. Rech twoja krej a rany wofschewenje nam kozdu schtundu nowe sshotuja, tnych pak, kiz hjescheje nejku wobnadjeni, dyz ponizeni ktebi pschistupja, zyt ty schaf stwojej nady wobdaricj, a nam pak swoju bojstu mudrosz dacj, so nawuknemy stajnje wachowacz a jeno na tebi so sweszelicj.

7. My, luby bratse, da nijet wopruiemy czi czielo, duschu mysl a wutroby, my swulkim kosom tej cze kwalicj zemny, so ty nasch lekar, bratr a sboznik sy, ty zyt nas spastyremi wobstaracz, kiz pokaza nam twoju wutrobu we slowi a du samy sa toby, da zemny tebi renje saspjewacz.

Wot Bojstwa teho Knesa Jesufa.

31.

Du Christe, eingeborner Sohn ic.
 Bos: Bydz kwalba Bohu ic.

Ty, Kryscheje, Ssyno jeniczi, wot Wotza narodzeny, sy predy sWotzom we swjetli, hacj swjet bu salozeny. Ssyn Boh, kaj swjaty Duch a Wotz, masch snimaj runu bojstu moz a rune bojste meno.

2. Ty hidzisch sloz a neprawdu a czinisch, schtoz je spravne, ty snajesch czlowsku wutrobu, a je czi wschitko sjawne. Ty sbjerzisch wscho; te nebesa, ta semja a wschje stworenja su twojich rukow dzjeto.

3. Ty hadej kowu rosteptasch psches swoje wumozenje. Ty sam te rjechi wodawasch, ty wufweczisch nas renje, ty czinisch zimnych kotrychz zesch, ty junu kšudu pschithadjesch a pschekrafnisch tnych swojich.

4. My wschitzy smy na Jesufa a jeho bojstwo chzeni. Wschje kolena so shibuja we jeho bojstim meni. Schtuž Ssyna sWotzom nekwalu, ton samy Wotza necjeszi: ton Ssyn a Wotz staj jene.

5. Da sluzmy temu sbozjoszu, kiz Boh je wschitkich Bohow. Czi besbozni su pschikonzu sa podnoscht jeho nohow. Won budje jim to myto dacj a tnych kaj hornzy roscziskacz, kiz jeho knestwo hanja.

6. Boh sam, Boh sam je jeno mot nas wumoz, kaj so sluscha; nasch sboznik pak je wjerny Boh, stym troschtuj so, o duscha! a dyz cze wschon troscht wopuschczi, da tola ton cze wofschewi, so sBohom wschitko mamy. F.

Wot czlowstwa teho Knesa Jesufa.

32.

Wir danken Gott mit ic.

Bos: Dzak dajeje Knesej ic.

My, Bozo, tebi swutrobu dzak damy, so twojho Ssyna sa sboznika mamy.